

UZASADNIENIE

W związku ze złożeniem wniosku o uzasadnienie wyroku jedynie co do rozstrzygnięcia o karze i środkach karnych na podstawie art. 424 § 3 kpk ograniczono zakres uzasadnienia do wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku oraz podjętych rozstrzygnięć.

Sąd zważył, co następuje:

Biorąc pod uwagę zgromadzony materiał dowodowy ustalono, że oskarżony M. R. w dniu 16 października 2017 r w R. na ul. (...) prowadził w ruchu lądowym samochód P. (...) nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości – 0,92 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sądu Rejonowego w Pieszku sygn. akt II K 707/09 z dnia 13.10.2009 r. Swym zachowaniem oskarżony wyczerpał znamiona czynu określonego w art. 178a § 4 kk. Przepięstwo to zagrożone jest karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. Z uwagi na to, że oskarżony będąc w przeszłości skazany wyrokiem sygn. II K 707/09 odbył karę pozbawienia wolności w wymiarze mniejszym niż 6 miesięcy, z opisu i kwalifikacji prawnej pominięto działanie w warunkach powrotu do przestępstwa określone w art. 64 § 1 kk.

Wymierzając oskarżonemu karę sąd uwzględnił zarówno okoliczności łagodzące jak i okoliczności obciążające. Do tych ostatnich należą niewątpliwie okoliczności popełnionego czynu. Należy dostrzec, że nietrzeźwy M. R. prowadził pojazd w godzinach wieczornych po ulicach miasta. W jego organizmie stwierdzono niemal 2 promile alkoholu. Na skutek spożytego alkoholu miał osłabione zdolności psychofizyczne. W kierowanym przez siebie pojeździe przewoził pasażerkę. Oskarżony stanowił poważne zagrożenie dla innych uczestników ruchu drogowego. Jego zachowanie cechowało się brakiem rozsądku. Jak widać wcześniejsze wyroki skazujące w tym odbycie kary pozbawienia wolności, nie zmieniły lekceważącego stosunku M. R. wobec nakazu zachowania trzeźwości przez kierującego pojazdem. Dotychczasowy sposób życia oskarżonego wskazuje na to, że najwyraźniej ma problem związany z nadużywaniem alkoholu.

Na korzyść oskarżonego sąd natomiast wziął pod uwagę fakt, że przyznał się do popełnienia zarzucanego czynu oraz złożył szczerze wyjaśnienia odtwarzające rzeczywisty przebieg wydarzeń. Biorąc pod uwagę wysokość zagrożenia ustawowego za popełnienie przestępstwa z art. 178a § 4 kk, okoliczności przedmiotowe i podmiotowe popełnionego czynu, znaczny stopień winy sąd orzekł wobec oskarżonego na podstawie art. 178a § 4 kk karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Nie dopatrzono się po stronie oskarżonego przesłanek uzasadniających wymierzenie kary łagodniejszego rodzaju o co postulowała obrona. Z uwagi na uprzednią karalność M. R. brak jest również podstaw do warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary (art. 69 § 1 kk).

Stosownie do treści art. 42 § 3 kk, sąd orzekł wobec oskarżonego obligatoryjny środek karny w postaci dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. W ocenie sądu brak jest podstaw do przyjęcia, że czyn oskarżonego zaliczyć można do grupy wyjątkowych wypadków, uzasadnionych szczególnymi okolicznościami, co umożliwiłoby orzeczenie zakazu w krótszym wymiarze. M. R. okazał lekceważący stosunek wobec jednej z głównych zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym, nakazującej zachowanie trzeźwości przez kierujących pojazdami. Celowa jest zatem eliminacja oskarżonego z grona kierowców na zawsze.

W myśl art. 43a § 2 kk sąd orzekł wobec M. R. obligatoryjny środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie 10 000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

Z uwagi na trudną sytuację materialną i brak stałej pracy sąd zwolnił oskarżonego z obowiązku ponoszenia kosztów sądowych przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

ZARZĄDZENIE

- (...)

- (...)

- (...)

(...)